

چگونه سیاست گذاری غلط، بازار سیاه درمان را نهادینه می کند؟

بازاری که با انکار زاده شد

روایت رسمی از مصرف گاز، روایت ناقص بحران؟

پارس جنوبی پشت بخاری ها گیر کرده است!

هشدار صریح وزیر کشور به مدیریت شهری در آستانه انتخابات شهر اراک!

از تذکر وزیر کشور تا شهردار بلاگر

رئیس جمهور گفت «ما مقصریم»؛ حالا نوبت کیست؟

حرف اول

جشن همبستگی فوتبالی در گنجانم، با چاشنی وعده؛

آس و پاس پای میز آشتی!

دادگاه کاغذی هوادار

محمود کاتبی

اعلان رسمی دادگاه کاغذی

این جلسه رسمی «دادگاه کاغذی هوادار» به نام آشتی کنان آغاز می شود! لازم به ذکر است این دادگاه صرفاً روی کاغذ است و هیچ دستگیری و دستبندی در کار نیست؛ متهمین نهایتاً پیشان به تحریریه روزنامه باز می شود، نه زندان. با این توضیح، رنگ آغاز دادگاه نواخته شد.

این جلسه: کاشکی بیابین آشتی کنان، کاشکی نشین نامهربان! خواهان: باشگاه مظلوم فوتبال (پاس) خواننده: مسئول معلوم خوشحال (اس)

تبصره: از آنجایی که (خواهان) مظلوم است و (خوانده) هم توی رودروایی! گیر کرده و از سوی دیگر (همشهری) هستند با اجازه از محضر دادگاه، توافق کردند که جناب (کاتب الرعایا، یا همان مستر رایتر) با رعایت بی طرفی و البته منصفانه، هژمان در دو نقش، از سوی هر دو طرف صحبت کند، بنابراین، (کاتب، خواهان را اجرا می کند) و (رایتر، خوانده را ایفا می کند)! کاتب: در غم مظلومیت (پاس) پیر شویم / از وعده تو خالی (اس) دلگیر شویم / صد وعده بدادند و وفا هیچ نکردند / باز با هیبت مردانه (پاس) شیر شویم

رایتر: بی خودی شعر نگو! ما گوشمون از این حرفا پُرده، فی المجلس! بارها به شکل (حقیقی) گفته ایم به شما کمک کنند! لابد شما خودتان را خیاط می دانید، می پزید و می وزید، بعدش برای پُرو، آمدید دنبال اندازهای ما؟! کاتب: توی بازی گل یا پوچ، ما گل داشتیم! / شما جُفت پوچ، ما بذر امید کاشتیم! / پاس در فصل شکوفایی خود تنها نیست / یک شهر هوادار، عاشقِ پاس داشتیم

رایتر: به جای اینکه ادای همشهری عزیزمان جناب باباطاهر را در بیارید و دوبیتی بسرایید، مثل حکیم فرهیخته عالیجناب (ابن سینا) راهکار بدهید! کاتب: از راه (مستقیم) دنبال تامین منابع مالی پایدار رفتیم، ولی راه ندادند! برای پی ساختمان پاس، علاوه بر داشتن (نیروی با سواد فیزیکی)، دنبال (شیمی) هم رفتیم که شاید از ترکیب (سیمان و شیمی) بتوانیم همچون نسخه (ابن سینا) از (صافی) بگذریم و شفا یابیم که ظاهراً (وفایی) ندیدیم! رایتر: کاتب جان! درسته که تو شکل (دبیر) دبیرستان هستی، ولی انگار مثل بعضی از (اولیا) سر نترس داری! بیا همچون (یک مدیر رنگین) با لیبی خندان واضح بگو ببینم از ما چه می خواهی؟

کاتب: ما بدین در نه پی حشمت و جاه آمده ایم / بهر حفظ تیم پاس و رشد جایگاه آمده ایم رایتر: باشه! قبول! فی المجلس! متوجه شدیم! نیمی از مسیر که با (پیمان)، (میتاق فنی) بستاید را ادامه بدهید تا ما هم بتوانیم در نیمه (شهرداری الوند)، دست (پاس) را به برخی از پروژه های در دست اقدام، بند کنیم! بدان (امید) که هزینه کرد مخارج تیم (پاس) به تامین منابع پایدار، پایدار بشود!

رای دادگاه

از آنجا که خواهان و خوانده (بدون توجه به سمپاشی مخرب شایعه سازان ابن الوقتی که با وجود دست داشتن در منابع کانی، چشم طمع به منافع آنی دارند!) با نیت خیر و همدلی مشترک، جناب مظفر المحمود کاتب الرعایا (مستر رایتر) را به عنوان مرضی الطرفین انتخاب کردند، لذا شایسته می دانیم، با میزبانی دهکده توریستی گنجانم، یک جشن (سعید) همبستگی و آشتی فوتبالی بین طرفین برگزار گردیده تا تیم پاس همچنان مظفر (پاکی)، استقامت، سرافرازی و نماد ۸۰۰۰ شهید سرافراز استان همدان باقی بماند، انشاءالله/ ختم جلسه!

به تاریخ: دیروز/ امروز/ فردا

نگاه خدمت محور؛ از شعار تا واقعیت!

دریچه

سارا نصرتی

خود نیست، استقرار همکاری مسئولیت محور و تعهد نتیجه بخش در دولتی که مدعی واسپاری امور به کارشناسان و متخصصان است، نه یک اقدام نامداین و حاشیه ای، که یک ضرورت استراتژیک برای شکستن قفل توسعه ملی است. البته نباید فراموش کرد که این تحول و گذار باید از بالاترین سطح در قوای سه گانه آغاز شود؛ تحولی که نقطه آغاز آن یک دستور کار شفاف و نقطه پایان آن یک تعهد نتیجه بخش برای خدمت به مردم خواهد بود. تعهد نتیجه بخش تفسیر همان شعار نامداین ما می توانیم و ما می خواهیم، است که به ما انجام می دهیم، منجر می شود و بنیاد هرگونه مدیریت اثربخش در دولت و دیگر قوای کشور را شکل می دهد. در حقیقت حکومتی که بر این دو اصل استوار باشد، مشروعیت خود را نه از طریق توزیع رانت، بلکه از طریق ارائه نتایج ملموس و شفاف به دست می آورد که مبتنی بر پایه های یک قرارداد اجتماعی مدرن است که در آن اطاعت شهروندان در ازای خدمات کارآمد و پاسخ گویی حکومت است. این دو اصل، موتور محرک عبور از شعار به اقدام و از تصمیمات کاغذی به نتایج ملموس اند. باید از شعار عبور کرد و خدمت رسانی به صورت عملی و واقعی باشد.

مدیر مسئول

برای سالها، ادبیات رسمی قدرت در ایران بر یک عادت استوار بوده است: مسئولیت همیشه جای دیگری است. تحریم دشمن، گذشته، شرایط، مردم. در این میان، مدیران اغلب یا قهرمان اند یا قربانی. سخنان تازه مسعود پزشکیان این عادت را لحظه ای معلق کرد. وقتی رئیس جمهور از «مقصر بودن مدیران» گفت و هژمان از «ظروم مشارکت مردم» سخن راند، توپ از زمین جامعه به زمین دولت بازگشت. اعترافی کوتاه، صریح و غیرمنتظره که دست کم در سطح گفتار، مسیر فراگفتنی را قطع می کرد.

این لحظه چرا مهم است؟ چون جامعه خسته است از چرخهای که در آن، خطاهای بی نام می مانند و هزینه ها عمومی می شوند. چون سرمایه اجتماعی نه با وعده که با پاسخگویی ساخته می شود. و چون مشارکت، اگر قرار است چیزی بیش از مطالبه صبر و تحمل باشد، نیازمند تعریف دقیق اختیار، مسئولیت و نتیجه است. در چنین زمینه ای، گفتن اینکه مدیران مقصرند، تنها آغاز راه است نه پایان آن. پرسش محوری از همین جا زاده می شود: آیا این صداقت کلامی می تواند به تغییر سازوکار بینجامد یا در نهایت به آرام سازی موقت افکار عمومی محدود می شود؟ تجربه سیاست گذاری در ایران نشان داده است که فاصله میان گفتن و کردن، همان شکافی است که اعتماد را می بلعد. مردم بارها شنیده اند که قرار است دیده شوند، شنیده شوند و شریک تصمیم باشند. کمتر دیده اند که این شنیدن به اصلاح قاعده بازی تبدیل شود.

نگارنده در تلاش است تا در این سطور دقیقاً همین فاصله را واکاوی کند. نه با بدبینی پیشینی و نه با خوش بینی ساده دلانه. مسئله این است که پذیرش تقصیر، وقتی معنا پیدا می کند که به پاسخگویی منجر شود. و مشارکت، زمانی واقعی است که از سطح دعوت اخلاقی عبور کند و به حق مؤثر بدل شود. بدون این دو، هر اعترافی در حد یک لحظه می ماند. لحظه ای که اگر ادامه نیابد، خیلی زود در حافظه جمعی محو خواهد شد و اثر پایدار نمی گذارد برای جامعه امروز ایران. سخنان پزشکیان را می توان به مثابه یک شکاف نخستین بار در سالهای اخیر، تقصیر را به سطح مدیریت برمی گرداند و از مردم نه به عنوان مانع، که به عنوان شریک بالقوه نام می برد. با این حال، سیاست فقط با نیت سنجیده نمی شود. سیاست با سازوکار، تصمیم و پیامد قضاوت می شود. مسئله این یادداشت دقیقاً همین جاست: آیا این

جابه جایی در زبان، به جابه جایی در قدرت منجر می شود یا در همان سطح واژه ها متوقف می ماند. نخستین محور، «پذیرش مسئولیت مدیران» است. در ادبیات رایج حکمرانی، مسئولیت اغلب انتزاعی و جمعی تعریف می شود. خطا رخ می دهد، اما فاعل آن محو می ماند. پزشکشان با نام بردن از مدیران به عنوان مقصر، این پرده را کنار زد. اما اعتراف بدون مکاتیب، کارکرد اصلاحی ندارد. اگر مدیری مقصر است، نظام ارزیابی او چیست؟ چه نهادی باید عملکردش را بسنجد؟ آیا پیامد خطا، صرفاً تذکر شفاهی است یا به جابه جایی واقعی قدرت منتهی می شود؟ جامعه زمانی این اعتراف را جدی می گیرد که بداند تقصیر، هزینه دارد و هزینه فقط متوجه مردم نیست. در سالهای اخیر، نمونه های متعددی از بحرانهای اقتصادی، زیست محیطی و اجتماعی دیدیم که در آن ها، خطاهای مدیریتی آشکار بوده است. از ناترازی انرژی تا بحران آب، از سیاستهای ارزی تا ناکارآمدی نظام توزیع. در اغلب این موارد، مدیران تغییر نکردند، رویه ها اصلاح نشد و تنها روایتها عوض شد. در چنین حافظه ای، طبیعی است که جامعه نسبت به هر اعتراف تازه، محتاط باشد. مردم می پرسند آیا این بار، اعتراف به نقطه ای می رسد که مدیر بد، جای خود را به مدیر پاسخگو بدهد؟

محور دوم، «مشارکت مردم» است. واژه ای که سالهاست در گفتار رسمی تکرار می شود، اما همچنان مبهم مانده است. مشارکت دقیقاً کجاست؟ در رأی دادن هر چند سال یکبار؟ در نظرسنجی های نمایشی؟ یا در فرآیند واقعی تصمیم سازی؟ پزشکشان از مردم به عنوان ملاک تشخیص درست و غلط رفتار مدیران یاد می کند. این گزاره، اگر جدی گرفته شود، پیامدهای سنگینی دارد. چون بمعنای پذیرش قضاوت اجتماعی است. قضاوتی که لزوماً همیشه آرام و قابل پیش بینی نیست.

سومین محور، نقد تمرکزگرایی و دفاع از تفویض اختیار است. این گزاره شاید قدیمی ترین وعده در ادبیات اصلاح مدیریت در ایران باشد. همه دولت ها از تمرکزگرایی انتقاد کرده اند، اما ساختار همچنان متمرکز مانده است. مسئله اینجاست که تفویض اختیار، فقط انتقال مسئولیت نیست. انتقال قدرت است. اگر مدیر محلی اختیار تصمیم ندارد، اگر منابع مالی در مرکز قفل شده اند، اگر قوانین دست و پا بسته اند، تفویض اختیار به یک نمایش اداری فروگاسته می شود.

وقتی رئیس جمهور از تمرکززدایی سخن می گوید، پرسش عملی این است که کدام اختیار، به کدام سطح و با چه پشتوانه ای واگذار می شود. آیا استاندارد

می تواند بدون ترس از بازخواست های متناقض تصمیم بگیرد؟ آیا شهردار اختیار دارد سیاست محلی را متناسب با نیاز شهر تنظیم کند؟ یا همچنان همه چیز به امضاهای مرکزی وابسته است؟ تفویض اختیار بدون منابع، بدون حمایت حقوقی و بدون شفافیت، بیشتر شبیه رها کردن مسئولیت است تا اصلاح ساختار. محور عدالت نیز در این میان تعیین کننده است. پزشکشان می گوید مردم ملاک تشخیص درست و غلط هستند. این جمله، اگر به سازوکار تبدیل نشود، به سرعت تهی می شود. مردم چگونه نظر می دهند؟ از چه کالی؟ اعتراض خیابانی، شبکه های اجتماعی، نظرسنجی های رسمی؟ اگر نارضایتی دیده می شود اما به اصلاح سیاست منجر نمی شود، پیام روشن است: نظر مردم شنیده شده، اما معتبر شمرده نشده است. این همان نقطه ای است که شکاف اعتماد عمیق تر می شود.

مسئله نگارنده، نه نیت رئیس جمهور است و نه صداقت فردی او. مسئله، ظرفیت ساختار برای جذب این صداقت است. ساختاری که سالها بر اساس تمرکز قدرت، مسئولیت گریزی و مشارکت نمادین عمل کرده، با یک تغییر لحن اصلاح نمی شود. اگر این سه محور قرار است به چرخش واقعی منجر شوند، باید در قانون، در آیین نامه، در نظام انتصاب و در شیوه پاسخگویی بازتعریف شوند. در غیر این صورت، حتی صریح ترین اعترافها هم در گردوغبار روزمرگی سیاست گم می شوند.

سخنان پزشکیان را می توان یک فرصت دانست. فرصتی نادر برای بازسازی رابطهای که سالهاست فرسوده شده است. رابطهای میان دولت و جامعه که در آن، مردم بیشتر هزینه داده اند تا اختیار گرفته باشند. اعتراف به مقصر بودن مدیران، اگر در همین نقطه متوقف شود، به سرعت به یک خاطره تبدیل می شود. جامعه ایران حافظه کوتاه مدت ندارد. مردم دقیقاً به یاد دارند چه وعده هایی شنیده اند و کدام یک به تغییر انجامیده است. مسئله اصلی این نیست که رئیس جمهور چه گفته است. مسئله این است که پس از گفتن، چه رخ می دهد. آیا سازوکاری برای ارزیابی مدیران تعریف می شود؟ نقطه تعیین کننده همین جاست. یا این گفتار تازه واگذاری قدرت، شفاف سازی تصمیمها و پذیرش داوری عمومی. در غیر این صورت، هرچقدر هم که اعتراف صریح باشد، در نهایت این مردم اند که باز هم تقصیرها را با زندگی خود پرداخت می کنند. و این دقیقاً همان نقطه ای است که اعتماد فرو می ریزد، نه با یک بحران بزرگ، با تکرار همین لحظه های نیمه تمام.

ستاد «فرماندهی جنوبی» ارتش آمریکا جمعه اعلام کرد در آبهای بین‌المللی در شرق اقیانوس آرام به ۲ قایق حمله کرد و پنج نفر را کشت.

فرماندهی جنوبی ارتش آمریکا در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: «نیروی ضربت مشترک سپر جنوبی» ۱۸ دسامبر (پنجشنبه ۲۷ آذر) به دستورپیت هگست وزیر جنگ آمریکا در آبهای بین‌المللی

حملات مرگباری به ۲ قایق که از سوی سازمان‌های تروریستی بین‌المللی فعالیت‌می‌کردند،انجام‌داد.

این فرماندهی افزود: اطلاعات تجسسی تایید می‌کرد که این قایق‌ها در حال عبور از مسیر شناخته‌شده قاچاق مواد مخدر در شرق اقیانوس آرام بوده و در قاچاق مواد مخدر مشارکت داشتند. فرماندهی جنوبی ارتش آمریکا اعلام کرد: در مجموع پنج مرد

آمریکا در شرق اقیانوس آرام پنج نفر را کشت

نارکوتروریست (تروریست مواد مخدر) در جریان این اقدامات کشته شدند- سه نفر در قایق اول، ۲ نفر در قایق دوم.

آمریکا در اقدام نظامی خود در دریای کارائیب و اقیانوس آرام که از آن با عنوان «عملیات سپر جنوبی» نام می‌برد به ۲۸ قایق حمله کرده و دستکم ۱۰۰ نفر را کشته است.

تنش‌ها میان واشنگتن و کاراکاس تحت تاثیر استقرار

دنیاکس‌وادار

هشدار صریح وزیر کشور به مدیریت شهری در آستانهٔ انتخابات شوراها؛

از تذکر وزیر کشور تا شهردار بلاگر

تأکید اخیر وزیر کشور بر پرهیز شهرداران از اقدامات نمایشی، بار دیگر نگاه‌ها را به سمت عملکرد برخی مدیران شهری معطوف کرده است؛ مدیرانی که به‌زعم منتقدان، بیش از آنکه به حل مسائل شهری بپردازند، درگیر نمایش فعالیت‌ها، به‌ویژه در فضای مجازی شده‌اند. در این میان، نام مهرداد کیانی، شهردار کرج، بیش از دیگران در افکار عمومی و فضای رسانه‌ای با عنوان «شهردار بلاگر» گره خورده است؛ لقبی که پرسش‌های جدی درباره مرز اطلاع‌رسانی و نمایش‌گری در مدیریت شهری ایجاد کرده است.

کار نمایشی، خط قرمز وزارت کشور

اسکندر مومنی، وزیر کشور، در نشست اخیر شهرداران کلان‌شهرها و مراکز استان‌ها، با لحنی صریح از مدیران شهری خواست از «اقدامات نمایشی» فاصله بگیرند و تمرکز خود را بر خدمت واقعی به مردم بگذارند. به گفته او، افتتاح‌های زودهنگام، کلنگ‌زنی‌های بی‌پشتوانه و اقدامات پر سر و صدا اما کم‌اثر، نفع‌تها مشکلی از شهروندان حل نمی‌کند، بلکه به بی‌اعتمادی عمومی دامن می‌زند.

وزیر کشور همچنین بر ضرورت شفافیت مالی و انضباط اداری در شهرداری‌ها تأکید کرد و این دو را پیش‌شرط افزایش سرمایه اجتماعی و اعتماد مردم دانست؛ موضوعی که به‌ویژه در آستانه انتخابات شوراهای

اسلامی شهر و روستا اهمیت دوچندان پیدا می‌کند. فضای مجازی، ابزار اطلاع‌رسانی یا ویتترین نمایش؟ با گسترش شبکه‌های اجتماعی، حضورمدیران شهری در فضای مجازی امری طبیعی و حتی لازم تلقی می‌شود. اطلاع‌رسانی شفاف، ارتباط بی‌واسطه با شهروندان و پاسخگویی عمومی، از مزایای انکارناپذیر این فضااست. اما منتقدان معتقدند زمانی که محتوا از اطلاع‌رسانی عبور کرده و به نمایش شخصی تبدیل می‌شود، کارکرد اصلی خود را از دست می‌دهد.

در سال‌های اخیر، صفحه اینستاگرامی مهرداد کیانی، شهردار کرج، با انتشار مداوم تصاویر، ویدئوها و گزارش‌های تصویری از حضور میدانی او در نقاط مختلف شهر، واکنش‌های متفاوتی را برانگیخته است. برخی این رویکرد را نشانه پویایی و ارتباط مستقیم با مردم می‌دانند، اما گروهی دیگر آن را مصداق بازز «فعالیت نمایشی» ارزیابی می‌کنند.

شهردار بلاگر قبی از دل انتقادات

لقب «شهردار بلاگر» که از سوی برخی فعالان رسانه‌ای و کاربران شبکه‌های اجتماعی به شهردار کرج داده شده، بیش از آنکه یک شوخی باشد، بیانگر یک نگرانی جدی است:

آیا تمرکز بیش از حد بر تولید محتوای تصویری و حضور پررنگ در فضای مجازی، شهرداری را از پرداختن به مسائل اساسی شهر مانند ترافیک، آلودگی

نهادهای نظارتی به آن ورود نمی‌کنند تا فضا باز شود

بهره‌گیری از نسل‌های جوان و تحصیل‌کرده باز شود و انگیزهٔ تلاش برای زندگی و پیشرفت کشور در آنان تقویت گردد؟ جای بسی تأسف است برای مدیرانی که ادعای دینداری، مردم‌داری و ایجاد اشتغال برای جوانان دارند، اما در عمل به نوتوجهی‌ها، افراد نسیب و نیروهای وابسته به مجموعهٔ خود اجازه می‌دهند چندین جایگاه شغلی را هم‌زمان در اختیار داشته باشند. این در حالی است که جوانان این مملکت، با وجود تحصیلات عالی دانشگاهی، سال‌هاست سرگردان و درمانده در جست‌وجوی کارند.

نمونه‌های فراوانی از این وضعیت در حوزهٔ ورزش دیده می‌شود؛ بخشی که همواره واژهٔ «جوانان» را یدک می‌کشد، اما در عمل، جوانانی که پس از پایان تحصیلات دانشگاهی سال‌ها بیکار مانده‌اند، کم‌رنگ و نادیده گرفته شده‌اند.
مهران پشنگ، چهره‌ای جوان و تحصیل‌کرده، نمونه‌ای روشن از همین قشر است؛ فردی که در حوزهٔ مربیگری و مدرسی والیبال تخصص دارد، اما با بی‌توجهی مسئولان ورزش کشور و استان اصفهان مواجه شده و از نداشتن شغلی آبرومند رنج می‌برد. جوانی که به‌دلیل حضور افراد چندشغله در ادارات، فدراسیون‌ها و حتی هیأت‌های ورزشی، از مزایایی که حق مسلم اوست محروم مانده است؛ چه رسد به دستیابی به شغل اداری یا استخدام در شرکت‌های بزرگ صنعتی اصفهان.

مهران پشنگ، جوانی بااخلاص و برخوردار از اخلاق

نظامیان ایالات متحده در کارائیب، به طور فزاینده‌ای تشدید شده است.

نیکولاس مالدورو رئیس جمهور ونزوئلا اعلام کرده که ادعای دونالد ترامپ رئیس جمهور آمریکا درباره «جنگ علیه‌موادمخدر»، این کشور آمریکای جنوبی را با «بزرگ‌ترین تهدید قاره‌ای یک قرن» اخیرمواجه کرده‌است.

رویداد

داستان جلد

کشور، بیش از گذشته نیازمند بازنگری است.

افکار عمومی چه انتظاری دارد؟

بی‌تردید، حضور در فضای مجازی به‌خودی‌خود نه تنها مذموم نیست، بلکه می‌تواند به افزایش شفافیت کمک کند؛ اما به شرط آنکه ابزار باشد، نه هدف. انتظار افکار عمومی از شهردار کرج و دیگر مدیران شهری این است که تذکر وزیر کشور را جدی بگیرند و با اصلاح رویه، از نمایش به سمت خدمت حرکت کنند.

کاهش تمرکز بر خودنمایی رسانه‌ای، ارائه گزارش‌های دقیق از عملکرد مالی، تعیین تکلیف پروژه‌های نیمه‌تمام و پاسخگویی شفاف به مطالبات مردم، می‌تواند نخستین گام در این مسیر باشد؛ مسیری که در نهایت به نفع شهر، شهروندان و اعتماد عمومی خواهد بود.

بین‌الملل

مربیگری تیم جوانان اصفهان در مسابقات المپیاد ایرانیان در تهران.

افزون بر این، وی در کنار نیکولای نیکولوف، کاپیتان پیشین تیم ملی والیبال بلغارستان، در اردوی برون‌مرزی تیم ملی نوجوانان حضور داشته و در کنار محمدرضا تندرون، فرشاد سعیدی و محمد ترکاشوند در کلاس‌های بین‌المللی سطح ۲، تجربه تدریس و آموزش حرفه‌ای آندوخته است. با این همه، جای بسی تأسف است که فردی با چنین سوابق گران‌سنگی همچنان بیکار مانده و نتوانسته شغلی ثابت، در شأن تخصص و توانمندی‌های خود به دست آورد.
ای کاش نهادهای نظارتی، از جمله سازمان بازرسی، همان‌گونه که در دیگر حوزه‌ها ورود می‌کنند، به ادارات کل ورزش و جوانان نیز ورود کرده و قانون را به‌طور جدی اعمال نمایند.

وقت توجه به تیم ملی امید فرا رسیده است

کشور باشد. اینکه سرمربی این تیم تحت تأثیر کدام معامله سیاسی و بر اساس چه شاخص و معیاری انتخاب شده، دیگر اهمیتی ندارد. درست یا غلط، همان‌گونه که سرمربی تیم ملی نوجوانان برگزیده شد و کارنامه‌اش امروز پیش روی ماست. در شرایط فعلی و با توجه به پتانسیل و ظرفیتی که تیم ملی امید در اختیار دارد، بازگشت به گذشته و نبش قبر کردن مسائل، بی‌فایده است. تیم ملی امید در آستانه مسابقات جام ملت‌های آسیا قرار دارد؛ تیمی که بازیکنان شایسته‌ای چون خلیفه، زارع، براجهه،

از جان باختن یک نوزاد فلسطینی در منطقه مواصی خان یونس بر اثر سرمای شدید خبر داد. در همین راستا، وزارت بهداشت فلسطین در غزه با صدور بیانیهای اعلام کرد: «سعید اسعد عابدین» نوزاد یک ماهه، به دلیل کاهش شدید دمای هوا جان باخته است.

وزارت بهداشت تاکید کرد که با ثبت این مورد، شمار قربانیانی که در نتیجه موج سرما و شرایط جوی

بین‌الملل

سخت به بیمارستان‌های غزه منتقل شده‌اند، به ۱۳ نفر افزایش یافته است.

وی همچنین تأکید کرد که بدون ورود خانه‌های پیش ساخته و وسایل گرمایشی، شمار زیادی از کودکان قربانی سرما خواهند شد. مدیر مجتمع پزشکی شفا همچنین از کمبود شدید دارو خبر داد و اعلام کرد که در حال حاضر ۵۵ درصد از ارواهای مورد نیاز در نوار غزه در دسترس نیست.

در این ایام و سال‌های اخیر، متأسفانه زندگی ماشینی و دشواری‌های معیشتی، مردم ایران را تحت فشار قرار داده و مشکلات جدی‌ای را پیش‌روی جوانان پاک‌سروشت و بااخلاق قرار داده است؛ جوانانی که با وجود برخورداری از مدارک تحصیلی و تخصص‌های حرفه‌ای، بیکار مانده‌اند، از چشم مسئولان پنهان شده‌اند و حوادث روزگار چنان رقم خورده که با گذر زمان، در غبار فراموشی از آذهان زدوده می‌شوند. بی‌تردید، مسئولان ورزش کشور نیز از این وضعیت مستثنا نیستند. تبعیض‌هایی که در حق ورزشکاران اعمال می‌شود، سبب شده افرادی که نفع‌تها دارای مدرک کارشناسی ارشد تربیت بدنی‌اند، بلکه سابقه ورزشی و تخصص در مربیگری و مدرسی رشته‌های مختلف دارند، از فعالیت در حوزه تخصصی خود بازمانند، با بی‌مهری مواجه شوند و در نهایت به بیکاری کشانده شوند.

چرا مجلس و نهادهای نظارتی به مسئله چندشغله‌ها ورود نمی‌کنند؟

داشتن یک شغل، حق طبیعی هر فرد خیره، مستعد، متخصص و متعهد در جامعه است؛ آن‌هم با حقوقی مکفی. با این حال، چرا مجلس شورای اسلامی و دولت، قانون مؤثر و بازدارنده‌ای برای جلوگیری از چندشغله بودن افراد وضع نمی‌کنند؟

یا اگر چنین موضوعی در قانون قید شده است، چرا

سرمقاله

روایت رسمی از مصرف گاز، روایت ناقص بحران؛

پارس جنوبی پشت بخاری‌ها گیر کرده است!

زمستان در ایران فقط فصل سرما نیست؛ فصل برما شدن یک سوتفاهم تاریخی است. هر بار که دماسنج پایین می‌آید، شبکه گاز کشور بالا می‌کشد، نفس کم می‌آورد و دوباره همه چیز به «مردم» ختم می‌شود: مصرف زیاد، پنجره باز، کپچ روشن، و توصیه‌های تکراری برای کم‌کردن یک درجه. اما پشت این روایت ساده‌انگارانه، عددی ایستاده که نمی‌شود از کنارش گذشت: ۷۲ درصد گاز کشور در همین روزها در بخش خانگی و تجاری مصرف می‌شود؛ عددی که در زمستان به ۸۰ درصد هم می‌رسد. یعنی کشوری که سال‌ها با افتخار روی بزرگ‌ترین میدان گازی جهان ایستاده، در فصل سرما برای تأمین انرژی صنایع، نیروگاه‌ها و حتی پایداری شبکه، به رفتار مصرف‌کننده خانگی وابسته می‌شود.

افزایش ۱۰۰ میلیون مترمکعبی مصرف گاز در فقط چهار روز، یک هشدار اقلیمی یا رفتاری نیست؛ نشانه‌یک بحران ساختاری است. بحرانی که در آن سیاست‌گذاری انرژی، به‌جای اصلاح الگوی تولید، به مدیریت اضطراری مصرف پناه می‌برد. وقتی یک درجه کاهش دما معادل یک فاز پارس جنوبی صرفه‌جویی ایجاد می‌کند، پرسش اصلی دیگر این نیست که «چقدر مصرف می‌کنیم»، بلکه این است: چرا امنیت انرژی کشور این‌قدر شکننده و معیشت صنعتی این‌قدر گروگان بخاری‌ها و پکیج‌ها شده است؟

مسئله مصرف گاز در ایران را نمی‌توان صرفاً به «رفتار مصرف‌کننده» فروکاست؛ حتی اگر بپذیریم که سهم بخش خانگی به ۷۲ و گاه ۸۰ درصد می‌رسد. این عدد بیش از آنکه نشانه اسراف عمومی باشد، علامت هشدار یک معماری معیوب در حکمرانی انرژی است. در هیچ اقتصاد انرژی‌محور پایداری، بخش خانگی نباید به متغیر تعیین‌کننده سرنوشت صنایع، نیروگاه‌ها و شبکه ملی تبدیل شود. وقتی با سرد شدن هوا، صنایع به سوخت دوم سوتیج می‌شوند، معنایش این است که اولویت‌بندی انرژی از پیش شکست خورده است.

ایران سال‌هاست تولید را جلوتر از بهره‌وری گذاشته. پارس جنوبی توسعه یافت، اما ساختمان‌ها همان ساختمان‌های پرتالاف ماندند. بخاری‌ها، پکیج‌ها و پوسته‌های ساختمانی بدون استاندارد مصرف شدند، چون ارزان‌ترین راه، تزریق بیشتر گاز بود. حالا همان مدل به نقطه‌ای رسیده که مدیرعامل شرکت ملی گاز ناچار است بگوید یک درجه کاهش دمای آسایش، معادل یک فاز پارس جنوبی صرفه‌جویی ایجاد می‌کند. این جمله، اگر درست خوانده شود، اعتراف به این است که میلیاردها دلار سرمایه‌گذاری در تولید، با چند لایه عایق، تنظیم درست دما و سیاست ساختمانی قابل جبران بوده است.

سیاست تعرفه‌گذاری جدید، با تقسیم کشور به ۱۳۰۰ اقلیم و کاهش پله‌ها، گامی اصلاحی است، اما دیرهنگام و ناکافی. اینکه فقط ۲ درصد مشترکان پرمصرف ۶ درصد گاز را می‌پلعند، مسئله را حل نمی‌کند؛ چون بحران اصلی در «میانگین مصرف بالا» نهفته است، نه فقط در پرمصرف‌ها. از سوی دیگر، انتقال بار بحران به نیروگاه‌ها و استفاده از گازوئیل و نفت‌کوره، یعنی جابه‌جایی بحران از انرژی به محیط‌زیست و سلامت عمومی. نهایتاً اینکه مسئله امروز گاز در ایران، نه زمستان است و نه سرما؛ مسئله این است که کشور با منطق مدیریت بحران اداره می‌شود، نه با منطق پیشگیری. هر سال منتظر دوج سرما می‌مانیم تا بعد، محدودیت بگذاریم، هشدار بدهیم و از مردم بخواهیم یک‌درجه کمترمصرف کنند. این یعنی سیاست‌گذاری دیر، پرهزینه و فرسایشی. اگر مصرف خانگی می‌تواند سرنوشت شبکه را تعیین کند، پس شکست از همین‌جا شروع شده است. امنیت انرژی، با خواهش و توصیه و قبض بازدارنده ساخته نمی‌شود؛ با تصمیم سخت، اصلاح ساختاری و شجاعت در تغییر مدل توسعه ساخته می‌شود. هر چیز غیر از این، فقط عقب‌انداختن ضربه بعدی است؛ ضربه‌ای که این‌بار، مستقیم به صورت اقتصاد و رفاه عمومی خواهد خورد.

تاتامی

صادق گودرزی سرمربی تیم کشتی آزاد نوجوانان شد

پس از پیشنهاد غلامرضا محمدی و موافقت فدراسیون کشتی، صادق گودرزی بعنوان سرمربی تیم کشتی آزاد نوجوانان منصوب شد.

غلامرضا محمدی سرمربی اسبق تیم ملی کشتی آزاد بزرگسالان، که به تازگی حکم سرمربیگری تیم نوجوانان را دریافت کرده بود به فدراسیون کشتی پیشنهاد داد تا به منظور حفظ سرمایه‌های کشتی کشور و پشتوانه‌سازی برای مربیگری تیم ملی، صادق گودرزی قهرمان جهان و المپیک بعنوان سرمربی تیم نوجوانان انتخاب شود که فدراسیون کشتی با این پیشنهاد موافقت و گودرزی را بعنوان سرمربی جدید انتخاب کرد.

غلامرضا محمدی نیز بعنوان مدیر فنی تیم‌های کشتی پایه (نونهلان و نوجوانان) و مشاور فنی رئیس فدراسیون کشتی منصوب شد.

محمدی درباره تصمیمش گفت: هدفم رشد کشتی پایه و ساختن کشتی‌گیران نونهال و نوجوان است و دوست دارم که تمام تجربیاتم را در خدمت کشتی ایران بگذارم. به همین منظور به فدراسیون کشتی پیشنهاد دادم تا از صادق گودرزی قهرمان جهان و المپیک بعنوان سرمربی نوجوانان استفاده شود چراکه وی بهترین گزینه برای این رده محسوب می‌شود و من هم کنار این بزرگواران هستم.

وی ادامه داد: وقتی این پیشنهاد را به فدراسیون دادم، آقای دبیر موافقت کرد و من فکر کردم مسئولیت‌م کم شده اما بلافاصله رئیس فدراسیون مسئولیت سنگین‌تر و بیشتری برگردن من نهاد و آن هم مشاوره در امور فنی و حضور در رقابت‌های قهرمانی کشور در تبریز و قهرمانی جوانان کشور که در هفته‌های آینده برگزار می‌شود، بود. محمدی خاطرنشان کرد: هدف همه ما اعتلا و رشد کشتی کشور و افتخارآفرینی قهرمانان ما در میادین مهم و اهتزاز پرچم ایران است و خود را عضو کوچکی از جامعه کشتی و خدمتگزار کشتی و مردم می‌دانم.

دركشتی‌فرنگی قهرمانی کشور؛

جدال مدعیان دوبنده تیم ملی در اهواز

در حالی فینال ۵ وزن اول مسابقات قهرمانی کشتی فرنگی کشور عصر امروز در اهواز برگزار می‌شود که این مسابقات به میدان نبرد مدعیان دوبنده تیم ملی تبدیل شده است. مسابقات کشتی فرنگی قهرمانی کشور که مرحله اصلی انتخابی تیم ملی است، در اهواز در حال پیگیری است. غیبت چهره‌های شاخصی چون محمدرضا گرابی، پویا دادمرز، علیرضا عبدولی و علیرضا نجاتی، محمدرضا بالی و علی اکبر یوسفی از نکاتی است که سبب شده جذابیت این مسابقات کمتر شود. با این حال حضور چهرههایی مانند محمدرضا مختاری و ناصر علیزاده تنور این مسابقات را گرم کرده است. در روز اول مسابقات اتفاق‌های غیرقابل پیش‌بینی رقم خورد، محمد ناقوسی با شکستی سنگین مقابل امیرمهدی سعیدی‌نوا راهی دیدار رده بندی شد. همچنین امین کاویانی‌نژاد برابر علی اسکو شکست خورد. جمال اسماعیلی که در رقابت‌های لیگ عملکردی درخشان داشت، مقابل بهروز هدایت مغلوب شد.

از دیگر نکات جالب می‌توان به شکست مهدی محسن‌نژاد برابر عرفان جرکنی و همچنین باخت سنگین امیررضا دبیزرگی مقابل پویا ناصرپور اشاره کرد. همچنین محمد عشیری پس از سال‌ها ناکامی، حضوری درخشان از خود به نمایش گذاشت. در ادامه، میثم دلخانی با پیروزی مقابل عرفان جرکنی، روند خوب این کشتی‌گیر را در مسابقات قهرمانی کشور متوقف کرد. همچنین تغییر وزن برخی کشتی‌گیران آن‌گونه که انتظار می‌رفت، موفقیت‌آمیز نبود؛ مهدی احدی از ۵۵ به ۶۳ کیلوگرم، محمدرضا رستمی از ۷۲ به ۷۷ کیلوگرم و محمد ناقوسی از ۸۲ به ۷۷ کیلوگرم تغییر وزن داده بودند که نتایج مطلوبی کسب نکردند.

از دیگر نکات مسابقات کشتی فرنگی قهرمانی کشور می‌توان به شرایط میزبانی اشاره کرد. هیئت کشتی استان خوزستان با وجود محدودیت زمانی و فرصت اندک برای آماده‌سازی، عملکردی درخشان در برگزاری مرحله نخست چرخه انتخابی تیم ملی کشتی فرنگی از خود به‌جا گذاشت. این رقابت‌ها که در سطح کیفی بالایی در حال برگزاری است، با نظم، برنامه‌ریزی دقیق و استانداردهای مطلوب همراه بوده است.

مجموع این عوامل سبب شد تا خوزستان، علیرغم تمامی محدودیت‌ها، نمره قبولی قابل توجهی در میزبانی رقابت‌های کشتی فرنگی قهرمانی کشور کسب کند و بار دیگر جایگاه خود را به‌عنوان یکی از قطب‌های اصلی کشتی ایران تثبیت کند.

فینالیست های پنج وزن نخست رقابت های کشتی فرنگی قهرمانی کشور که عصر امروز برگزار می‌شود، به شرح زیر است: ۵۵ کیلوگرم: محمدرضا توکلی- محمد حسینیوند پنهانی

۶۰ کیلوگرم: محمد عشیری- پویا ناصرپور

۶۳ کیلوگرم: میثم دلخانی- رضا بهمنی

۷۷ کیلوگرم: علی اسکو - امیر مهدی سعیدی نوا

۸۷ کیلوگرم: محمدحسین استاد محمد معمار- بهروز هدایت

■ صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهرداد تیموری

■ سردبیر: مهدی تیموری

■ مدیر روابط عمومی: مهسا تیموری

■ تحریریه: توحید واتشانی، مهرداد فرشیدی، مجید سعیدی، اصغر قلندری، محمود کاتبی، محمدرضا کاظمی، سیدرضا فیض آبادی، حسن صانع‌پور و میثم آکریمه

■ نشانی: کرج - بلوارجمهوری شمالی- کوچه میثم - پلاک ۱- طبقه ۲ - واحد ۶

■ چاپ: صمیم

«دنیای هوادار» یاد روح قلم و مرام زنده یادان ناصر احمدپور و عباس عبدالملکی، بزرگان عرصه مطبوعات ورزشی کشور را پاس می دارد

خارج از گود

بازی نمایندگان تهران را به مخاطره انداخته است. در همین راستا شنیده شده است: سران باشگاه استقلال به دنبال انتقال ورزشگاه خود به مشهد جهت برگزاری دیدار هفته پانزدهم خود هستند. همچنین گفته شده است: نماینده باشگاه و ریکاردو ساپینتو راهی مشهد خواهد شد تا از نزدیک وضعیت چمن ورزشگاه امام رضا(ع) را بررسی و نظر نهایی و فنی خود را اعلام کند. گفتنی است، دیدار استقلال و گل‌گهر سیرجان در هفته پانزدهم لیگ برتر طبق برنامه سازمان لیگ قرار است روز یکشنبه هفتم دی‌ماه به میزبانی آبی‌های تهران برگزار شود.

چرا مورایس فسخ کرد؟

ژوزه مورایس سرمربی اسبق سپاهان در حالی که با الوحدہ نتایج بسیار خوبی گرفته بود، قراردادش را فسخ و به باشگاه الشارجه پیوست. این درحالی است که او بعد از نتایج درخشان و در حالی که هواداران این تیم منتظر تمدید قرارداد وی بودند، از این تیم جدا شد. در همین راستا همسر ایرانی مورایس درخصوص علت این تصمیم با انتشار رشته استوری‌هایی به صورت تمثیلی درباره یک بازیگر گرانشیمت، تهیه‌کننده و کارگردان صحبت کرده و از دلایل انصراف ژوزه از سرمربیگری الوحدہ پرده برداشته است. از این صحبت‌ها کاملا مشخص است که باوجود نتایج درخشان الوحدہ، پشت صحنه اتفاقات و حواشی عجیبی در جریان بوده و باشگاه در مواجهه با یکی از بازیکنان مشهور و جایگزینی او با رضا غندی‌پور از سرمربی خود حمایت نکرده و علت اصلی جدایی ژوزه مورایس به این موضوع ارتباط مستقیم دارد.

نظر شفر در مورد استقلال

وینفرد شفر سرمربی اسبق و موفق استقلال که در انتهای لیگ شانزدهم تیمی غیرقابل مهار ساخته بود و اگر توسط مدیران این باشگاه تخریب نمی‌شد، چند فصل متوالی قهرمان لیگ برتر و حتی آسیا می‌شد درخصوص شرایط کنونی استقلال گفته است: «من در ابتدای فصل بازی‌های استقلال را دنبال می‌کردم. البته بازی با خیبر خرم‌آباد را ندیدم اما با علم به بازی‌های اخیر این تیم، می‌توانم درخصوص مشکلاتشان صحبت کنم، البته این مشکلات تاکتیکی است که باید هرچه زودتر برطرف شود. فصل سختی پیش روی استقلال است که امیدوارم این تیم با موفقیت فصل را به پایان برساند. البته استقلال در لیگ قهرمانان آسیا دو هم حضور دارد که برای این تیم در آسیا بهترین‌ها را خواستارم.»

آبی‌ها در مشهد

کیفیت پایین چمن ورزشگاه قدس و تختی ادامه

طارمی و بهترین فرصت

اخبار و حواشی حول و حوش مهدی طارمی در ماه‌های اخیر زیاد شده است. از طرفی این بازیکن ملی‌پوش در اندیشه درخشش با تیم باشگاهی خود بوده تا در بهترین فرم ممکن راهی جام جهانی شود. در همین راستا باید گفت: المپیاکوس در آستانه یکی از حساس‌ترین مقاطع فصل قرار گرفته؛ مقطعی که شاید بیش از هر زمان دیگری، نقش واقعی مهدی طارمی را در این تیم مشخص کند. غیبت ایوب آل کعبی به دلیل حضور در جام ملت‌های آفریقا، خط حمله تیم پیره‌نوسى را وارد فاز تازه‌ای کرده؛ فازی که اگرچه روی کاغذ فرصت است، اما در عمل می‌تواند به بزرگترین آزمون طارمی در فوتبال یونان تبدیل شود.

پاداش چشمگیر فیفا

جام جهانی فوتبال جذابیت‌های خاص خود را به همراه دارد. در این بین مسائل مربوط به جوایز و پاداش‌های

این اقدام در پی محدودیت‌های سفر اعمال شده قبلی برای شهروندان سایر کشورها است درحالی‌که در میان آن‌ها ایران و هائیتی قرار است تابستان آینده در جام جهانی شرکت کنند. این ممنوعیت به این معنی است که نه مهاجران و نه غیرمهاجران از این کشورها نمی‌توانند وارد ایالات متحده شوند. این ممنوعیت همچنین شامل گردشگرانی می‌شود که برای شرکت در مسابقات یا برای سفرهای تجاری قصد عزیمت به آمریکا دارند.

دستور اولیه ممنوعیت‌های مسافرتی که در ماه ژوئن (خرداد ماه) صادر شد، در آن زمان «محدود کردن ورود اتباع خارجی برای محافظت از ایالات متحده» در برابر تهدیدات امنیت ملی و ایمنی عمومی بود. اگرچه این ممنوعیت احتمالا هوادارانی که قصد سفر به آمریکا برای تماشای مسابقه تیم‌شان را دارند، تحت تأثیر قرار می‌دهد، اما برای فوتبالیست‌ها، کادر فنی

محمدیزدان پناه

پس از امضای بیانیه ممنوعیت‌های مسافرتی جدید توسط دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا، احتمال می‌رود که در جریان برگزاری مسابقات جام جهانی ۲۰۲۶، از ورود هواداران سنگال و ساحل عاج نیز به ایالات آمریکا جلوگیری شود.

دو کشور آفریقایی سنگال و ساحل عاج در اوایل ماه جاری میلادی به ترتیب در گروه ای (I) و گروه ایی (E) جام جهانی قرار گرفتند، اما هواداران این کشورها ممکن است از تماشای بازی ها در خاک ایالات متحده محروم شوند. روز سه‌شنبه، دولت ترامپ ممنوعیت سفر جزئی برای اتباع سنگال و ساحل عاج در کنار چند کشور آفریقایی دیگر صادر کرد و ورود آن‌ها به ایالات متحده را به حالت تعلیق درآورد.

لوتیس انریکه به قهرمانی پاری‌سن‌ژرمن در جام بین قاره‌ای واکنش نشان داد.

پاری‌سن‌ژرمن یک جام دیگر را هم با لوتیس انریکه به دست آورد. تیم پارسیی در جام بین قاره‌ای توانست فلامینگو را در ضربه‌های پنالتی شکست دهد و به قهرمانی برسد.

لوتیس انریکه بعد از بازی گفت: ما دوباره دست به

و غیر حضوری(آنلاین) سومین دوره انتخابات کمیسیون ورزشکاران دیدن کرد.

سومین دوره انتخابات کمیسیون ورزشکاران کمیته ملی المپیک از ساعت ۹ تا ۱۵ بصورت حضوری و غیر حضوری(آنلاین) در حال برگزاری است و آن دسته از ورزشکاران حائز شرایط که تمایل دارند به صورت حضوری رای دهند می‌توانند در زمان اعلام شده با حضور در سالن استاد فارسی نسبت به ثبت رای خود اقدام کنند.

در همین راستا احمد دنیامالی با حضور در سالن استاد فارسی مورد استقبال دکتر مهدی علی نژاد دبیر کل کمیته و رئیس ستاد برگزاری انتخابات کمیسیون ورزشکاران و دیگر اعضای ستاد برگزاری قرار گرفت.

در این بازدید مهدی علی نژاد توضیحات کاملی در خصوص نحوه ثبت نام و افراد حائز شرایط داوطلبی و رای دهی ارائه دادند که نوع و نحوه رای دهی مورد توجه وزیر ورزش قرار گرفت.

دنیامالی در ادامه ضمن گفت‌گو با ثریا آقایی از اعضای هیات نظارت بر انتخابات، گفتگویی نیز با برخی ورزشکاران حاضر در سالن داشت. سومین دوره انتخابات کمیسیون ورزشکاران کمیته ملی المپیک از ساعت ۹ صبح امروز (جمعه ۲۸ آذر ماه) در سالن استاد فارسی آکادمی ملی المپیک و پارالمپیک آغاز به کار کرد. این در حالی است که شرایط رای گیری در این انتخابات به صورت غیرحضوری (اینترنتی) نیز مهیا شده است.

بر این اساس ۳۱ ورزشکار واجد شرایط برای شرکت

